

Es queden descansats

A primers de mes, el diari *de la competència* publicava una esquela del senyor José Luis Peinado Ibáñez que, a primera vista, responia als cànons habituals d'aquest tipus d'anuncis funeraris. L'esposa, el fill, la filla política i altres familiars demanaven una oració per l'etern descans del finat i anunciaven el lloc i l'hora de la cerimònia religiosa. Tot molt corrent si no fos perquè al final hi havia el següent remat: "*Nota: Hermanos y familia que no se ha preocupado, que no se molesten en venir*". No és la primera vegada que llegeixo en una esquela una invectiva contra algun parent. Cap,

però, ha superat l'esquela que va publicar *La Vanguardia* amb el següent epitafi: "*Emilio Miró Panniello. Hijo de Pilar i Emilio. Ha dejado este mundo sin haber aportado nada de interés*". Això d'aprofitar les esqueles per quedar-se ben descansat pot anar a més. Els diaris haurem de fer com el bisbe d'Osca que ha prohibit que durant els funerals es llegeixin discursos o cartes alienes a la litúrgia. Si

no hi posem fre, els periodistes haurem de contrastar les esqueles i tot. En aquest cas, què han de replicar els germans del difunt Peinado?

S'està posant de moda
esventar assumptes
familiars a les esqueles